

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXII. ročník

číslo 2/únor 2026

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Moudrá slova sestry Rut	13
Staršovstvo	4	Poděkování	14
Zápis z 867. schůze 26. 1. 2026		Ukrajina	14
2026 a Křesťanství	5	Smuteční shromáždění	20
Brankou za Jordán	7	za Rut Nývltovou (kázání)	
Vzpomínka na Rut Nývltovou	10	Mezinárodní modlitební	22
Pondělí	12	setkání žen (pozdávka)	
Rut Nývltové, báseň Pavla Holey		Kontaktní informace, tiráž	23

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u únorového čísla! Jak vyplynulo ze zaslaných příspěvků, je z větší části věnované sestře Rut Nývtové. Není čemu se divit, vždyť její náhlý odchod zasáhl snad celý sbor. Do lednového čísla nám ještě zaslala článek (kdo jste ho nečetl, doporučuji), než *blížícím se nebešťanům v strmém pádu zamávala vstříc*, jak praví báseň Pavla Holeky.

Sama jsem Rut osobně tolik neznala, přesto mě hned zaujala svou energií, výborným slovním projevem a aktivním zapojováním, kde bylo třeba. Delší dobu jsem přemýšlela o účasti v branickém pěveckém sboru, až se konečně naskytla vhodná příležitost na poslední sborové dovolené. Zde se opět projevila Rutina energie, kdy s námi ještě v deset hodin večer čiperně nacvičovala. Snad jen to, že říkala Járovi Petře, mohlo trochu poukázat na její úctyhodný věk. ☺

Jsem ráda, že jsme mohli s ostatními zpěváky zazpívat také na smutečním shromáždění. Bylo velice dojemné a důstojné. Dcera Světla poslala do redakce poděkování, které si můžete na následujících stránkách přečíst.

V novém čísle nás také Katka Kocyan skrz osobní zápisky provede současnou ukrajinskou situací, pozveme vás na Modlitební setkání žen a k účasti v Potravinové bance. Nechybí ani pravidelná Branka na téma Jan Křtitel, kde si připomeneme důležitost vlastní pokory.

Přeji krásný zbytek února a příjemné čtení,

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 867. schůze 26. ledna 2026

867. schůze staršovstva, která se konala 26. 1. 2026, byla výjimečná tím, že šlo už o druhou schůzi v jednom kalendářním měsíci. Z organizačních důvodů jsme totiž přesunuli pravidelný termín z prvního na čtvrté pondělí v měsíci.

Přítomni byli: Bedrník, Friedrich, Kolář, Mazná, Slabý, Stralczyňská a Zvánovec. Omluveni: Drápal, Heřmanová, Holá, Nečil, Jungwirthová a Plhák. Někteří se připojili online – a například Tomáš Plhák měl v Sydney půl páté ráno.

Biblický úvod podle Hesel Jednoty bratrské (Daniel 2,21; 1Tm 2,1–2) si připravil David Slabý.

Prvním hostem byla Zuzana Drápalová, která nás seznámila se svými postřehy z organizace vánoční hry. Probírali jsme možná vylepšení a ladili představy o letošní hře. Znovu jsme ocenili profesionální krytí zadní stěny, které vyrobila Markéta Trojanová – ještě jednou za něj děkujeme.

Dalším hostem byla mladá skautka Johana Zapletalová, která se sborových aktivit účastní od dětství a požádala o křest. Jsme rádi, že se pro tento krok rozhodla; pro sbor to bude radostná událost. Konat se bude 15. března.

Následovalo pásmo debat o provozních záležitostech, průběhu rekonstrukce a úkolech spojených s přípravou sborového shromáždění, které plánujeme svolat na 22. března. Horolezci dokončili úpravu skály nad kostelem.

Seznámili jsme se také se závěry z dorostové porady. Vyplynulo z ní, že budeme mít mladší dorost (vedou Zdiša, Alenka, Terka a Bart) a starší dorost pod vedením Hany a Matouše. Odrost povedou Áda a Kuba, občas i Metoděj a Madla. Míša se bude věnovat hlavně výpravám. O všem se ještě dočtete v samostatném článku. Kolem dorostů se odvádí plno práce, která často nebývá tolik vidět, a přesto je nesmírně důležitá. I proto patří dík všem dorostovým vedoucím a spolupracovníkům.

Protože se příští rok budou konat volby do staršovstva, diskutovali jsme i o tom, kdo ze stávajících členů bude ochoten kandidovat. Možná je také čas, abyste i vy zvážili, zda byste chtěli sboru sloužit touto formou. Sir W. Churchill sliboval krev, dřinu, pot a slzy. Schůze staršovstva tak drsné nebývají, ale tu dřinu a občas i nekonečně dlouhé schůze v Evenu myslím zaručit mohu.

Tentokrát jsme však schůzi zakončili v obvyklém čase, po 21. hodině.

zapsal Lubor Kolář

POTRAVINOVÁ BANKA

S novým kalendářním rokem začíná nebo spíš pokračuje práce v potravinové bance na Zbraslavi. Ráda bych poděkovala všem, kteří se aktivně účastnili v loňském roce a tím zajistili klidný průběh celé akce.

Pro všechny stávající pomocníky, čímž se neodříkáme ani nových dobrovolníků, posílám termíny v prvním pololetí roku 2026.

Jsou to 9. únor, 23. únor, 9. březen, 23. březen, 13. duben, 27. duben, 10. květen a 24. květen.

Jarka Pecharová

2026 A KŘEŠŤANŠTINA

Vážené sestry a bratři,

probíhá druhý měsíc tohoto nezapomenutelného roku 2026 a s ním vás chci seznámit s událostmi souvisejícími s Křesťanštinou (chcete-li, Rozrostem či jak setkávání každé druhé pondělí v měsíci budeme nazývat).

S vrcholem loňského roku jsem měla tu příležitost, kterou sdílím jen s pár vyvolenými, a to být pozvána kvůli Křesťanštině na jednání Staršovstva našeho sboru. O tom více v příštím pokračování, nyní jen prozradím jedno: na základě nemalé snahy všech přítomných se podařilo pro naše setkávání (od 18 hodin v EVENu) sladit podmínky, nastavit parametry a navíc doplnit pool našich přednášejících.

Jeden z nich rovnou uvedl lednové setkání (dne 12. ledna) na téma Japonsko a jeho knihovny. Doc. Richard Papík, který mi vedl doktorskou práci coby vedoucí Ústavu Informačních Studií a Knihovnictví (ÚISK) na FF UK, vzal 18 přítomných z mrazem a ledem paralyzovaných Čech do „Země vycházejícího slunce“.

Ohrát (alespoň mentálně) přítomné v ostrovním státě východní Asie byl jeden z cílů předního experta na knihovnictví, řešerše a rychločtení. Richard Papík se vedle geografických údajů, historických momentů a knihovnického rozvoje tohoto magnetu pro turisty, věnoval právě praktickým turistickým tipům.

Poloha: Japonsko se rozkládá v západní části Tichého oceánu podél východního pobřeží Asie.

Rozloha: přibližně 377 975 km² (pro srovnání je asi 4,8× větší než Česká republika).

Složení: skládá se z více než 14 000 ostrovů. Hlavní souostroví tvoří 5 největších ostrovů (od severu k jihu): Hokkaidó, Honšú (největší a nejlidnatější, leží zde Tokio), Šikoku, Kjúšú a Okinawa.

Zajímavé období: Meidži*

Věřím, že všech 18 přítomných nelitovalo, že doklouzalo zamrzlou Prahou do Evnu. Děkujeme za neocenitelné postřehy pro naši případnou cestu do této kulturní, moderní, demokratické (mj. hlavou státu je císař) a čisté země slušného a vstřícného chování. Z osobního pohledu na Japonce – coby vášnivé cestovatele a fotografy –, se nemohu zbavit asociací z mnoha mých oblíbených děl jako je Šogun či Gejša (a to nemluvím

*) viz např. Wikipedia: https://cs.wikipedia.org/wiki/Období_Meidži

o kultovních filmech typu Samotáři nebo Knoflíkáři)... Velmi mě zahřálo u srdce, že tato země vedle vyrovnávání se s bolavou a někdy až mrazivě hrůznou minulostí, staví na rozvoji v oblasti architektury, dopravy a kultury – se vztahem k umění všeho druhu! Kdo ctí knihovní kulturu a knihovny, má budoucnost.

*Zuzka V. Pavlíková**

BRANKOU ZA JORDÁN

Milí čtenáři a luštitelé,

víte, jakými slovy začalo první kázání Pána Ježíše? „_ _ _ _ _ _ _ _ _ _“ (tajenka). Neříkal to samé chvíli před ním ještě někdo? Ano, „Jan Křtitel“ je správná odpověď. Slyšela jsem názor, že Jan to evangelium tak úplně nepochopil. Na plemeno zmijí svolává pekelné plameny, a přitom Pán Ježíš je přece ten beránek přinášející nezaslouženou záchranu zdarma a pro každého. Jenže evangelium začíná u Jana. Přípravuje Pánu Ježíši cestu. Boží království je blízko, ale my se musíme obrátit, abychom ho uviděli. Dokud mu nastavujeme záda, Pán Ježíš nám vládnout nemůže.

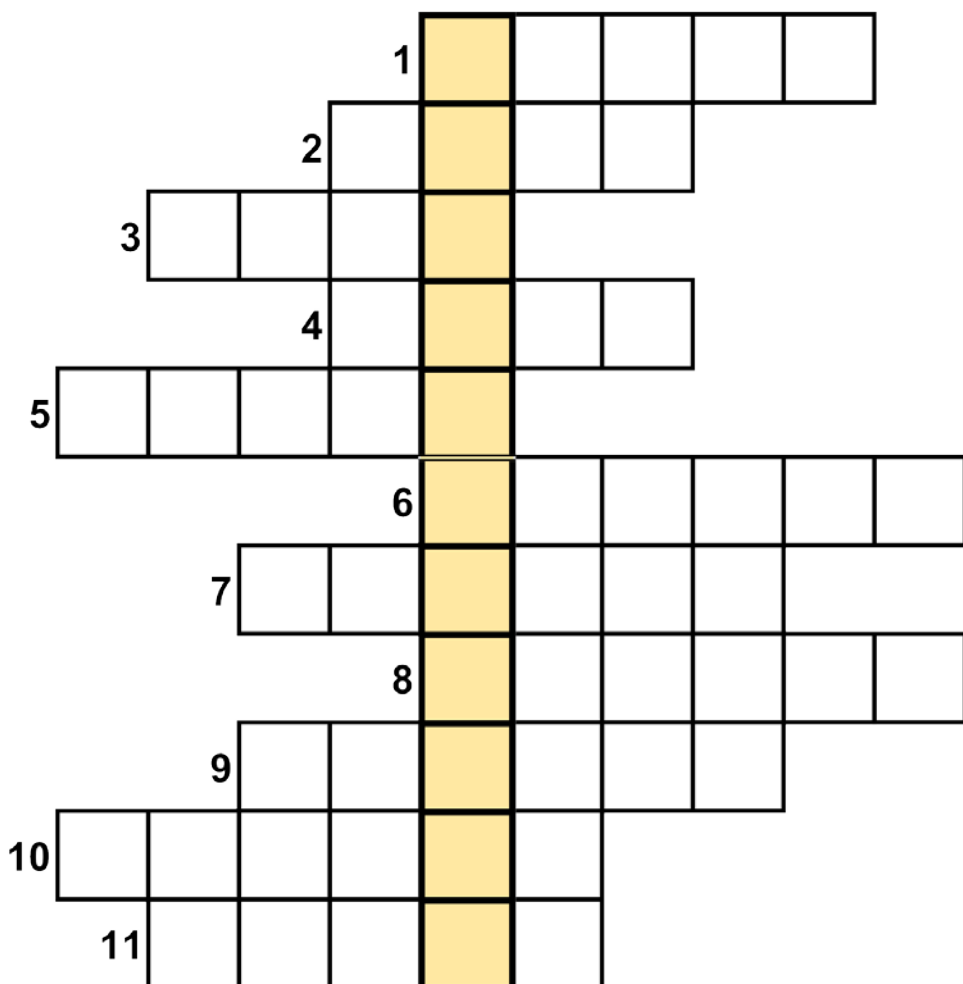
Když Pán Ježíš přišel za Janem, aby byl od něho pokřtěn, Jan protestoval. Ježíš je přece ten, kdo by měl křtít jeho! Ale Ježíš na tom trval. „Připust' to nyní; neboť tak je třeba.“ Proč to bylo třeba? „Abychom naplnili všechnu spravedlnost,“ říká Ježíš Janovi. To je takové tajemné. Zní to skoro magicky. To a to se musí udělat, a pak se stane kouzlo. Ale není to nějaké zaklínání. Vzpomeňme si na příběh o malomocném Námanovi. I tam šlo o ponoření v Jordánu. Náman čekal právě nějaká kouzla, zaříkání a mávání rukama, a místo toho bylo k uzdravení potřeba něco jiného. Kouzelná voda Jordánu? Kdepak. Pokora. Pokora a pokání, to má stejný základ. Pokora je to, co potřebujeme, aby Bůh mohl uzdravit i nás. A aby mohl kralovat. Aby Jeho kralování bylo nejen blízko, ale v nás a kolem nás.

Myslím, že to je jedním z důvodů, proč byl Pán Ježíš pokřtěn od Jana a proč začal kázat stejnými slovy jako on. Abychom nezapomněli, že radostná zvěst o odpuštění a uzdravení „začíná v slzách pokání“. Když překonáme svoji pýchu, když se zastydíme.

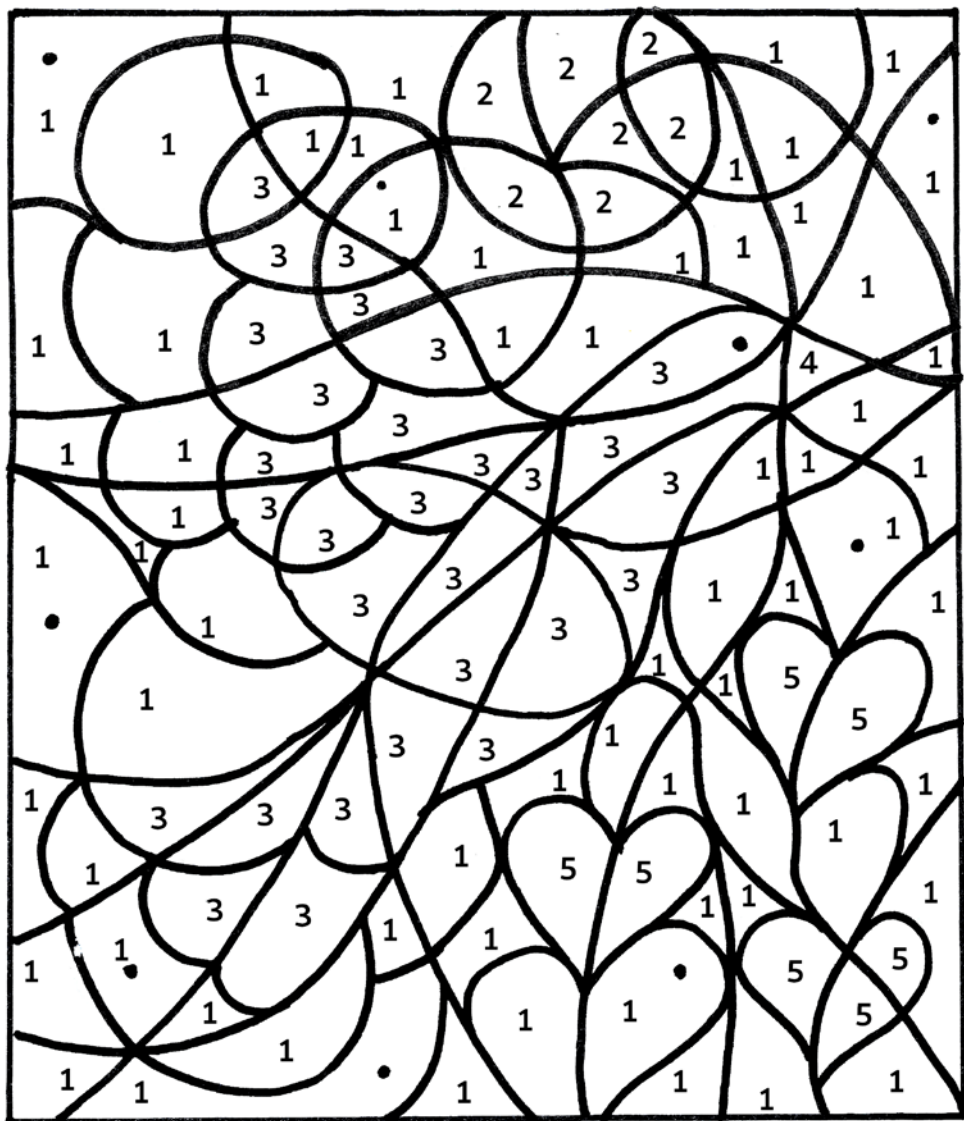
Stydět se je nepříjemné. A někdy se stydíme úplně zbytečně. Třeba že nemáme značkové oblečení nebo máme uši plachťáky nebo velký nos, nebo se dokonce stydíme omluvit nebo zastat kamaráda. To je stud na nic, ba na škodu. Ale zastydět se, že děláme něco špatně. Že jsme něco pokazili. Že jsme někomu ublížili. To je velmi zdravé. To nás přivede za Janem k Jordánu. A Jan i Ježíš tam na nás čekají a ponoří nás do vody na znamení toho, že všechna ta špína se dá umýt a všechno, co jsme pokazili, už nad námi nemusí vládnout. Bůh nás neodsuzuje a nechce potrestat. Naopak. Naše chyby bere na sebe a odnese je za nás. Co dál? „Jdi a už nehřeš.“ A „Nes ovoce.“ Jak? Už uzdravený Náman pochopil, že hlavní je spoléhat jen na Pána Boha a sloužit jenom jemu. A Pán Ježíš přišel, aby nám v tom byl vzorem i pomocí.

DOPLŇTE VÝROKY PÁNA JEŽÍŠE:

- Je psáno: „Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým ...7..., které vychází z ...11... úst.“
- Jdi z cesty, ...10...; neboť je psáno: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš ...8... a jeho jediného uctívat.“
- Pojdte za mnou a učiním z vás rybáře ...2...
- Blaze těm, kdo ...9..., neboť oni budou potěšeni.
- Blaze těm, kdo mají ...1... srdce, neboť oni uzří Boha.
- Kde je tvůj ...6..., tam bude i tvé ...5...
- Vy se modlete takto: ...4... náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. ...3... se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.

A ještě omalovánka

1-modrá, 2-žlutá, 3-bílá, 4-oranžová, 5-červená

Alžběta Slabá

VZPOMÍNKA NA RUT NÝVLTOVOU

Jako rána z čistého nebe nás zasáhla velmi smutná zpráva o nečekaném úmrtí naší milé sestry Rut Drahoslavy Nývltové. Narodila se v české vesnici Michalovka ve Volyni, na dnešní Ukrajině, jako nejmladší dcera evangelického faráře Jana Matěje Tomeše. Volyňští Češi prožívali těžké období jak během 2. světové války ze strany sovětských či německých vojáků, tak i po ukončení války od komunistů. Víra v Boha byla jediné, co jim zbývalo a z čeho čerpali sílu a pospolitost.

Sestra Rut vystudovala na pedagogické fakultě ruštinu a ruskou literaturu, ale komunisté jí nedovolili učit. Své jazykové nadání tak uplatnila jako cizojazyčná hosteska a následně v nakladatelství Lyra Pragensis. Úspěšně ukončila studium dirigentství a v rámci evangelické církve vedla mnoho let pěvecký sbor. Po celý svůj život se k evangelické církvi nejen hlásila, v rámci svého nadání a osobních zkušeností též svědomitě v ní pracovala.

Od přestupu do našeho sboru se velmi aktivně zapojila do sborové práce. Stala se příkladnou sestrou v obětavosti. Nehleděla na čas, který tak věnovala sborovému životu. Byla dlouholetou členkou staršovstva, svědomitě vykonávala službu místokurátorky. Dokázala se postavit za stůl Páně a vést bohoslužebná shromáždění. Své hudební nadání zúročila ve vedení sborového pěveckého kroužku. Při sborových dovolených se velmi intenzivně podílela na jejich programu.

Sestra Rut vždy dokázala s velkou ochotou přiložit ruku k dílu na vinici Páně a uplatnit dary přijaté od Pána. V rozhovorech byla vždy přímá, nebála se ozvat s kritickou připomínkou, stejně rázně vyjádřila souhlasné stanovisko. Ve svém přesvědčení byla za všech okolností neměnná.

Díky své empatii, laskavosti, životní moudrosti a křesťanskému přístupu se stala neoddelitelnou součástí našeho sboru. Vzájemně jsme se s ní posilovali v obtížných životních situacích a stejně tak se i těšili z nejmenších radostí. Měli jsme se navzájem velmi rádi. Do našich myslí a srdcí se zapsala nesmazatelným písmem. S láskou a vděčností budeme na ni vzpomínat.

V tomto duchu se neslo i poslední smuteční shromáždění, ve kterém jsme si s vděčností a v radostném obecenství připomenuli její bohatý a plodný život. Necht' je pro náš sbor útěchou, že nám drahá Rut je v náručí svého Pána, kterého celý život milovala. Tam již necítí žádnou bolest těla či duše.

Pavel Novotný

PONDĚLÍ

Rut Nývltové

V kostele ze dřeva
zanechala
pár spěchavých vět
když utíkala
do příštího dne

zbývalo už jen
několik slov míjení
na zdivočelé křižovatce

tramvaje v ten den
odmítly nedělní jízdu
a autobus se zastavil
kdesi na výměnku

příští ráno
odřekla návštěvu
krásných tisků
v Krameriově expedici

vždyť bude dost času
na jiné pondělí

na přednášce o životě
ale hned z večera
puklo zvrátné srdce

na Volyni v té chvíli
nedaleko Rovna
na setmělé už Michalovce
zaržáli koně
a vyrazili vpřed
s nebeským vozatajstvem

také bratr Jiří
vydal se odtud znovu
na dukelskou zteč
a potom rychle
zpátky do Čech

Rut se zatím smála

blížícím se nebešťanům
v strmém pádu
zamávala vstříc

jen my dosud živí
jsme je v úleku nepostřehli
právě tak jako její
už neslyšitelný zpěv

Pavel Holeka

MOUDRÁ SLOVA SESTRY RUT

Učit se, učit se, učit se,
to řekl - no, však to znáš;
se stejným důrazem říkám já,
že pravidelně cvičit máš!

Nestačí pracovat na zahradce
umývat okna, podlahu;
na to vše vymlouvat se je lehké,
k cvičení musíš najít odvalu.

Největší nesházi však bývá
v cvičení pravidelnost chůze!
A že už třetí věk na tě kyvá.
Na to nic nehleď, to neč být.

Vím, každý začátek je těžký
mnohem těžší je ale vytrvat.
A tak Ti přeji úspěch velký.
Na Tvaje pokroky se budu ptát.

Počet cviků je možné
podle situace o něco
snižit nebo zvýšit.

Cviky provádějíme zvolna,
ale už přehnuvz pomalu.

Mnoho zdaru přeje
sá, která, na vlaštině
těle posuvala blaho-
darůž učitelky těchto
jednoduchých cviků.

D.R.N.

①
KROUČENÍ HLAVOU 10x vlevo
10x vpravo
10x vpřed-
vzad
uvolnění
propínání kolen 15x

②
2 polohy pokrčených nohou
ZVEDAT STŘÍDAVĚ NATÁŽENOU
L. a P. NOHU Co nejdale k sobě
aniž by se zvedl zadek.
20x

uvolnění
propínání kolen 15x

③
V poloze "nohu přes nohu"
KROUTIT CHODIDLEM

10x vlevo
10x vpravo
10x vpřed-
vzad
uvolnění
propínání kolen 15x

④
V poloze s pokrč. nohama
ZVEDAT PÁNEV 20x
uvolnění
propínání kolen 15x

⑤ *
"JÍZDA NA KOLE" 30-50x
uvolnění
propínání kolen 15x

⑥
VYSTŘELOVÁNÍ NOHOU
SNOŽMO DO STRAN 20x
uvolnění
propínání kolen 15x

⑦
POKRČENÉ NOHY NA JEDNU
STRANU, HLAVU NA DRUHOU -
střídavě 30x
uvolnění

* tento cvik ve svížežem
tempu

⑧ Z POLOHY VLEŽE PŘEDKLONY
bez pokrčování kolen
10-20x

Přeposílám tyto užitečné Rutčiny rady, které mně před lety předala a byla by
jistě potěšena, kdyby byly nadále ku prospěchu širšímu okruhu uživatelů.

Zdena Kučerová

PODĚKOVÁNÍ

Milí členové branického sboru,

tento příspěvek píše přesně dva týdny po odchodu naší maminky, který je pro nás, stejně jako pro vás, těžko uvěřitelný, spíš ještě pořád k nevíře. Od včerejška jsme opět v Holandsku a vzpomínáme na intenzivní, ale zároveň i pěkné dny v Praze.

Také ohlas na vzpomínkové setkání v branickém kostele byl velice kladný, a to nás moc těší. Ráda bych i na tomto místě poděkovala bratru faráři Davidu Nečilovi za vedení bohoslužeb a ostatním za hudební doprovod a zpěv pěveckého sboru. Děkujeme všem, kdo přispěli k obcerstvení po bohoslužbách či pomohli s obsluhou. (Snad jsem na nikoho nezapomněla...)

Někde mezi holandskými mlýny a tulipány si přečteme všechny ty vzpomínky, které jste nám zanechali. Děkujeme za mnohé mailové kondolence, snad na ně příležitostně ještě odpovím.

„Kéž svou dlaní On nás chrání, když vlastní síly nemáme, ať při nás stojí, ve víře spojí, než se zase spolu shledáme“ (refrén Irské písně, zpívané při rozloučení s maminkou).

Svetla van Garderen Nýlvtová

UKRAJINA

Milí braničtí přátelé, kamarádi i ti, kdo nás osobně neznáte,

moc děkujeme všem, kteří jste se zapojili do přípravy balíčků pro vojáky – ať finančně, nebo skrze přípravu balíčků. Většinu balíčků dovezl na frontu náš pastor Saša. Zbytek se poveze v příštích týdnech. Možná jste slyšeli o současné nelehké situaci v Kyjevě. Situace je náročná v celé Ukrajině, a tak jsme za vaše zapojení a modlitby obzvlášť vděční. Pro vojáky to znamená hodně – vědět, že na ně někdo z cizí země – Česka myslí a záleží mu na nich natolik, že je ochotný poslat balíček! Někteří z vás nám v posledních týdnech psali a ptali se, jak se nám daří. Níže tedy posílám pár zápisků z mého ukrajinského deníčku, který mi pomáhá naši situaci zpracovat – z některých věcí se můžu vypsát nebo se jim zasmát.

A moc vás zdravím z Ukrajiny, díky, že jste v tom s námi!

Katka Kocyan

Jak tady žijeme

14. LEDNA

Vstávám a dívám se doma na teploměr – máme 17 stupňů uvnitř a –12 venku. Zapínám ledková světýlka (světlo nefunguje) a nalévám čaj z termosky, který jsem udělala večer, když elektřina fungovala. Je stále horký. Už přes týden je v Ukrajině pořádná zima. Přes den kolem –12 a v noci až –20. A už přes týden je elektřina velmi omezená. 20 hodin denně nám neteče voda, nesvítí světlo, nesplachuje záchod, nenabijeme si mobil, neuvaříme a tak dál. Máme domácí nabíjecí stanici, což je velká pomoc. Vydrží ale jen asi na dalších pět hodin a světlo, čerpadlo (takže voda) a hlavně topení na ni nejde napojit, takže i tak fungujeme v omezeném režimu. Většina elektráren v Ukrajině je poškozená v důsledku ruských útoků. Pracovat chodím do kavárny, kde funguje wifi a kde si můžu dobít mobil a počítač. Před pár dny za námi přijeli moji rodiče, za což jsme moc vděční. Babička s dědou čtou Jošimu na dobrou noc pohádku na téma opery Kouzelná flétna. Když Jošu leží v posteli a usíná vedle mě, asi mu to stále vrtá hlavou. Zeptá se mě: „Maminko, proč Královna noci v Ukrajině vyhrála?“ „Jak to myslíš, Joši?“ ptám se ho. „No že doma pořád není světlo.“

Řešíme reporty za loňský rok a plánujeme spolu s Danem a našimi vedoucími Operation Mobilisation, kde pracujeme, letošní hlavní cíle: tábory, odpočinkové pobyty pro vedoucí, setkání mladých vedoucích a další věci. I když jakékoliv plánování je třeba brát s rezervou – je těžko říct, jak to bude příští měsíc, natož za půl roku.

16. LEDNA

Doma teploměr ukazuje 15 stupňů. A venku je zase 11 pod nulou. Dívám se na „hrafik“ – tabulku, která nám každý den ukazuje, kolik ten den bude elektřiny (vpravo na fotce – červená pole ukazují, kdy není elektřina). Čtyři hodiny. Zase. Uff. Vstávám ve čtyři ráno a zapínám pračku, abych dala prát alespoň část z kupy našeho špinavého prádla. Připadá mi, že je doma zima, dokud nepotkám naši sousedku, která má doma pět stupňů. Snažím se ji přesvědčit, aby přišla k nám. Dan nabízí, že jí na nějakou dobu půjčíme naši nabíjecí stanici. Marně. Paní Ljuba vrtí hlavou, prý že „to zvládne a na tvrdé podmínky je zvyklá“. Malý Naty začíná kašlat, a tak se na nějakou dobu rozhodneme přesunout do náhradního ubytování, kde funguje generátor. Najednou jsme v teple a můžeme si udělat čaj, kdy chceme a v jakémkoliv množství. Připadá mi to jako naprostý luxus a zároveň se cítím trochu provinile – většina lidí v našem městě tuhle možnost nemá.

19. LEDNA

Už potřetí se snažíme s kolegyní Ivčou spojit s paní Lilijou, která žije v Nikolajevě, tedy několik desítek kilometrů od frontové linie. Nefunguje signál, protože zase není elektřina (žádné překvapení), a tak se paní Lilija nemůže připojit. Naši přátelé nás oslovili, abychom její organizaci pomohli v consultingu. Paní Lilija dělá skvělou práci pro vdovy a sirotky padlých vojáků, ale je pro ni těžké soustředit se na organizační věci. Konečně se nám povede se spojit přes Telegram. Já volám z kavárny, která se stala v posledních dnech mou novou „kanceláří“. Domlouváme osobní návštěvu v Nikolajevě. Ptám se paní Liliji, jaká je tam nyní situace a s úsměvem mi odpovídá: „Celkem spokojeno. Občas tu něco proletí, ale jinak klid.“

26. LEDNA

Píše mi kamarádka z Česka a ptá se, jak se nám daří. Ve zprávách slyšela, že v Kyjevě a okolí není elektřina. Moc nevím, jak to všechno mám popsat. Přijde mi na jedinou situaci v Česku hrozně vzdálená. Je to pár hodin autem, ale úplně jiný svět.

Pracuju zase v kavárně. Už mě tam znají a usmívají se na mě, když si objednávám kávu. Cestou domů mě zastaví na ulici „bábuška“ a nesměle se ptá, jestli bych jí nedala 20 hřiven. Vyndávám z peněženky 200 hřiven (100 korun)

a dávám je staré paní do ruky a snažím se ji alespoň nějak povzbudit. Bábuška má v očích slzy. Běžný důchod v Ukrajině je 3000 hřiven měsíčně (1500 korun). Nechápu, jak zvládají přežít a ještě v takových mrazech. Uvnitř obchodního centra sedí na lavičce lidé, protože doma je zima. Přemýšlím, jak můžeme pomoci. V současné době jsou největší pomocí generátory a nabíjecí stanice – můžou lidem zajistit teplo, světlo a vodu. A tak se domlouváme v našem týmu, že se pokusíme najít finance a zajistit dovoz generátorů, protože v Ukrajině jsou vyprodané.

27. LEDNA

Venku je nad nulou – hurá! Otevírám noviny a moje nálada rázem ochladne. Dozvídáme se, že v Kyjevě v důsledku extrémního přepracování včera zemřeli dva údržbáři pracující na energetickém systému. Jsou to hrdinové – týdně se snaží opravit poškozené elektrárny a do toho znovu a znovu Rusové útočí na tatáž místa. V naší organizaci máme týden modliteb a chval. Otevírám si svoje každodenní ztišení, které je na téma důvěra. Asi Pán Bůh věděl, co mi dnes má připomenout. Čtu si modlitbu, se kterou se úplně ztotožňuju:

Pane, pomoz mi. Tak moc chci přebývat v Tvé přítomnosti a důvěřovat Ti se vším, co se stane. Jsem ale slabá a místo toho si myslím, že moje cesta je ta lepší. Bojím se toho, jak věci dopadnou. A tak často беру věci do vlastních rukou a nedávám Ti prostor, abys byl ten, kdo má věci pod kontrolou. Vím, že vyšší cesta neznamená, že každá zkouška dopadne tak, jak si ji sama navrhnu – a možná právě toho se někdy bojím. Proto Tě, Pane, prosím, pomoz mi. Protože Ty sis mě vybral, abych byla navždy Tvá. A tak Ti chci důvěřovat v každém okamžiku.

30. LEDNA

Danovi se podařilo napojit náš domek na generátor, a tak se můžeme vrátit domů. Jošu je nadšený a těší se na svoje hračky. Cestou domů to trvá déle než obvykle. Semaforey nefungují, a tak na hlavní křižovatce řídí dopravu policista. Jeden stojí zmrzlý uprostřed křižovatky a po asi sedmi minutách se střídá s kolegou, který čeká v autě. Na dalších křižovatkách se doprava řídí sama – a kupodivu to nějak funguje. Lidi jsou solidární a řidiči si navzájem dávají přednost. Přijíždíme domů, kde je 18 stupňů – nádhera. Sice teče jen studená voda, nespachuje záchod a s elektřinou musíme dost šetřit, ale máme tekoucí vodu, teplo a světlo! Na ulici se dám do řeči s naší sousedkou, paní Ljubou. Opatrně se ptá, jestli by přece jen nebylo možné si generátor alespoň půjčit. Má doma v noci 3 °C a přes den „topí“ plynovým sporákem. Usmívá se a ujišťuje mě, že „určitě už to brzy bude lepší“. Usmívám se na ni, ale zároveň vím, že koncem týdne má být v noci -29. Snad se nám povede jí zajistit a zprovoznit generátor co nejdříve.

31. LEDNA

Dopoledne domlouváme koupi generátorů. Pán z firmy z Ostravy, která generátory prodává, mi slíbil, že zkontroluje, co všechno má na skladě. Odpoledne se společně s našimi „děckami“ a dalšími vedoucími mládeže ze sboru vydáváme kousek za Vinnycju do krásného údolí. Jezdíme na speciálně upravených pneumatikách ze svahu a na ohni pečeme buřty. Mám se snažit sníst párek v rukavičkách, nebo riskovat, že mi za tu chvíli zmrznou prsty? Nakonec se rozhodnu pro druhou možnost. Máme se fajn, párky jsou moc dobré a nálada taky. Večer pak zakončujeme u kakaa a skořicových šneků u nás doma, kde je teplo. Povídáme si, pijeme kakao a jíme šneky. A na chvíli se zdá, že je svět v pořádku.

1. ÚNORA

Zvoní mi zpráva na mobilu. Kvůli počasí a energetické situaci se zavírá Jošuova školka. Paní učitelka se omlouvá a prosí rodiče ve společné skupině o pochopení. Všichni to asi chápou – tak nějak jsme to čekali. Tento týden má být v noci skoro $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$. Domlouváme hlídání na další den s kamarádkou. Dan s Ivčou organizují setkání mladých vedoucích a Dan přichází domů povzbuzený. Ukrajinci jsou pro nás obecně velkou inspirací – jejich vytrvalost a odolnost je neuvěřitelná. Přicházejí dary na generátory, a tak domlouváme koupi osmi větších generátorů! Děkuje, Pane Bože! Řešíme komunikaci s řidiči, dovoz přes hranici a dokumenty, aby všechno sedělo. Zároveň nám píšou naši známí – pastoři církví a vedoucí křesťanských organizací, kteří o generátor mají zájem. Někteří přátelé z Česka a zahraničí se nám ozývají během posledních dnů a týdnů mailem, do zprávy nebo komentují naše příspěvky na sociálních sítích. Ujišťují nás, že na nás myslí, a modlí se za současnou situaci. Každá zpráva je pro nás velké povzbuzení. Víme, že nejsme sami! A že Pán Bůh to má všechno pod kontrolou. Jak zaznívá slavná hláška ve filmu Hotel Marigold: „Na konci bude všechno dobré. Pokud to není dobré, není to konec.“ O to více to platí u nás, když se na život můžeme dívat z perspektivy Božího království.

2. ÚNORA

Venku je ráno $-19\text{ }^{\circ}\text{C}$. Přijíždí naše kamarádka, která pohlídá oba kluky. Generátor funguje, a tak jí ukazuju, že si můžou ohřát na oběd boršč. Jedu pracovat. Mám několik online setkání kvůli consultingu a domlouváme převoz generátorů z Česka. Zvoní mi zpráva – paní ředitelka z Jošuvy školky se ptá, jestli nemáme k dispozici generátor pro jejich církev a pro školku. Slyšela, že je budeme dovážet z Česka. Slíbím jí, že se pokusíme pomoci. Otevírám

noviny – v našem městě Vinnycja přestala fungovat voda. Nevadí, na to jsme zvyklí...

Večer si sedám k počítači a píšu tento dopis. Kluci spí. Funguje wifi a piju horký čaj. Mám za co být vděčná.

POZNÁMKA REDAKCE: Obličej vojáků na fotografiích jsou z bezpečnostních důvodů zastřené.

PŘÍSPĚJTE NA GENERÁTORY:

Spolek 4D Partners (křesťanská organizace)

Číslo účtu: 2901030310/2010 // VS 2022

do poznámky zadejte: *Ukrajina generatory*

MODLETE SE S NÁMI

- Za současnou situaci v Ukrajině, kdy v mnoha městech většinu dne nefunguje topení, světlo ani voda.
- Za možnost poskytnout generátory co nejvíce organizacím a lidem, kteří jsou v nouzi.
- Za církve, aby byly pomoci a povzbuzením v této náročné situaci.
- Za ukrajinské vojáky, kteří čelí mimořádně těžkým podmínkám, aby jejich srdce byla otevřena evangeliu.
- Za vojenské kaplany, aby byli pro vojáky oporou a povzbuzením a aby je Pán posiloval v jejich náročné službě.

PODPOŘTE NAŠI SLUŽBU V UKRAJINĚ:

Operace Mobilizace, číslo účtu: 2700344081/2010

Variabilní symbol: 750828

Do poznámky můžete napsat: Kocyanovi

Pokud byste chtěli dostávat mailem naše updaty, napište mi e-mail na:

katy.kocyan@om.org

Kateřina, Daniel, Jošua & Natan Kocyan

Kontaktní údaje:

katy.kocyan@om.org

daniel.kocyan@om.org

Adresa: Proyzd 6-Y Avtomobilistiv, Vinnycia, Ukrajina

Smuteční shromáždění za Rut Nývltovou 31. 1.

Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly. Když jsem otevřel knihu Přísloví, měl jsem pocit, že čtu o sestře Nývltové.

Statečnost je zvláštní vlastnost. Filozofové říkají, že je to ctnost, která umožňuje jiné ctnosti. Protože člověk může být moudrý, laskavý, spravedlivý, ale pokud není statečný, pokud nemá odvalu se ve svém životě zachovat moudře a spravedlivě, postavit se na obranu pravdy, pak to není k ničemu. Jeden církevní otec to vyjádřil tak, že bez statečnosti jsou ostatní vlastnosti vdovami.

Co se ale tou odvahou a statečností myslí? Anebo – abychom nemluvili jenom teoreticky – jaká byla statečnost sestry Rut Nývltové? Běžná lidská představa o statečnosti nám nejspíš nabídne nějakého svalnatého bojovníka, který se odvážně vrhá na nepřátelské šiky.

Právě možná proto nás text Přísloví i naše vzpomínky chtějí přivést k tomu, abychom otevřeli oči i pro jiné rozměry statečnosti, jiné polohy odvahy. Možná ne tak viditelné na první pohled, možná ne tak křiklavé, ale o to důležitější a podstatnější. A také smysluplnější.

Do života sestry Nývltové a její rodiny se otiskly události naší historie se vším všudy. S pronásledováním, šikanou, nátlakem hrubým i sofistikovaným. Se zákeřností, kterou různé režimy převracely život. Kladly překážky. Omezovaly. Nezastavily se ani před útoky na ta nejcitlivější místa, na nejbližší lidi. Jak obstát? Jak statečně vytrvat, vydržet?

Apoštol Jakub nám ve svém dopise vzkazuje prazvláštní radu. Radujte se. Radujte se ..., když na vás přicházejí rozličné zkoušky. To je šokující výpověď. Jak tomu rozumět, jak něco takového vůbec přijmout?

Možná můžeme najít odpověď právě tehdy, když s vděčností vzpomínáme na život sestry Rut. V jejím příběhu jsou ta slova o zkouškách, o těžkých životních chvílích na místě. Slovo o protivenstvích, která věrně snášela v dobách, na které my už dnes tak snadno zapomínáme.

Ta její statečnost se projevila právě tím, že pochopila, přijala i nespravedlnost, trable, protivenství, nesnesitelné a těžké chvíle v životě tak, jak to říká Jakub – jako zkoušku. To vůbec není samozřejmé. To už je postoj. Ve chvíli, kdy totiž člověk pojmenuje a přijme těžkosti života jako zkoušku, znamená to, že se ptá, že hledá, jak tuto zkoušku složit. Nevidí už svou situaci jako důvod k ukřivděnosti, sebelítosti, ale jako šanci k tomu, aby se něco podstatného naučil, aby se dostal dál, zkrátka aby obstál.

Statečnost tedy začíná někde tady. Ale vyvstávají tím taky další otázky: Kde vzít odvalu takto pojmout svůj život? Máme chápat život jako jakýsi test naší osobnosti? Našich schopností? Naší síly a pevnosti charakteru? I kdybychom, byť jen na okamžik, připustili, že ano – následuje hned další otázka: Ale kde je

její zdroj? Kde se bere síla obstát v životních zkouškách a testech? Kde se bere odvaha jim čelit? Vždyť ze zkušenosti víme, že častokrát tatáž událost, tatáž situace vyvolá ve dvou případech opačný důsledek – pro jednoho je důvodem ke zhroucení a druhý z ní vyjde posílený, moudřejší než na počátku.

Tím rozdílem, který to působí, o kterém Jakub mluví, je víra. Víra působí osvědčení. Víra působí vytrvalost. Ale není to víra ledajaká.

Když mluvíme o víře, máme často na mysli víru, která nějak souvisí s náboženstvím. To ale není vůbec přesné. Víra provází každého člověka. Víra provází člověka jako takového, jako bytost. Každý přece v něco věří, říká se občas. Jenže to je to. Věřit se dá v mnoho skutečností. Některé z nich jsou důležité. Věřit lze ve vlastní síly, v to, že svůj život držím pevně v rukou. Věřit se dá v budoucnost, v peníze, ale taky ve vlastní mravnost, v ideály.

Jenže Jakub tady řekne: právě zkoušky, právě těžkosti, právě životní ústrky člověka přinutí k tomu, aby se ptal, jestli věří v to pravé. V toho pravého.

Jeden moudrý člověk mi řekl, že se ho mnoho lidí v zásadní životní krizi snažilo povzbudit slovy: drž se. Ale on říkal, jak se mám držet? Jak se vůbec může člověk držet sám sebe. To je jako říkat někomu, kdo spadl do hluboké jámy: Vylez!

Prosba víry, tak jak o ní mluví apoštol Jakub, je jiná. Je to prosba: „Drž mě!“ Proto si může dovolit mluvit o radosti i v souvislosti se zkouškami. Protože to je radost, když člověk ve zkouškách objeví toho, kdo ho podrží. Kdo s ním vydrží i jeho obavy, nejistotu. Kdo ho posílí, kdo mu ukáže cestu, podá pomocnou ruku.

To byl zdroj statečnosti a odvahy sestry Nývtové, která důvěřovala Bohu, který je nám nablízku, který nás drží a udrží. Který nás provází v trablech tohoto světa, ale jehož láska nás drží i v hodině naší smrti.

Její statečnost měla své kořeny v Bohu, který se bezvýhradně rozhodl pro člověka, pro každého z nás, našla odvahu a vytrvalost čelit každodenním starostem života. Je to odvaha, která vyrůstá z evangelia Ježíše Krista, který sám sebe vydal, aby stvrdil a zpečetil svou lásku, aby nám ukázal, že on sám je ze své podstaty láska. V Kristu, který byl vzkříšen, aby stvrdil i naši naději, dosvědčil nám, že ani smrt nás nemůže od jeho lásky oddělit.

Proto i statečnost sestry Rut byla odvahou k lásce. Tak jak pokračuje kniha Přísloví, která mluví o ženě statečné a jedním dechem říká že „**má dlaň otevřenou pro utištěného a ruce vztahuje k ubožáku**“.

Statečnost víry je statečností k otevřenosti. K lásce. Stát při druhém, když mám svých starostí nad hlavu nebo stát při druhém, když má ty starosti on, nést s ním věrně jeho těžkosti. Být nablízku tomu, kdo má problémy, nést s ním důsledky jeho rozhodnutí a nenutit ho, aby zradil své přesvědčení – to není nic banálního. Ale sestra Rut šla ještě dál. Brala na sebe starosti a bolest druhých, byla připravená otevřít svůj dům potřebným. Žít užitečně a k prospěchu nejen svým nejbližším, ale i svému okolí bez nároku na odměnu.

Když sestra Rut zemřela, byl to šok. Nečekaná rána. Ale když si ji v této chvíli připomínáme, tak převládá vděčnost. Ze setkání s člověkem, ze kterého vyzařovala vnitřní síla a důstojnost. Její ústa promlouvala moudře a přitom vlídně tak, jak to popisuje kniha Příslaví.

Ženu statečnou, kdo nalezne – nad perly cena její. Jsou v životě věci, kterým přikládáme cenu. Které jsou našimi poklady. Nechme k sobě promluvit v našich vzpomínkách sestru Rut Nýlvtovou, ženu statečnou, abychom objevili poklad odvahy k životu, k naději, k odpuštění a k lásce inspirované Kristovým příkladem. Amen

David Nečil

MEZINÁRODNÍ MODLITEBNÍ SETKÁNÍ ŽEN

Jako každým rokem i letos se bude konat první pátek v měsíci březnu bohoslužba na mezinárodním modlitebním setkání žen, které letos připravily ženy z Nigérie. Kázáním poslouží náš bratr farář David Nečil.

Sejdeme se v pátek 6. března v 17 hodin v kostelíčku CČSH v Krči (zastávka busu 170 Dolnokrčská).

Přípravné setkání žen, které se chtějí aktivně účastnit, bude v úterý 3. března na stejném místě ve stejný čas.

I když je to setkání žen, jsou zváni všichni – i muži a děti.

Jakékoli dotazy ráda zodpovím, včetně předání textů.

Jarka Pecharová

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE DAVIDA NEČILA po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)

604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,

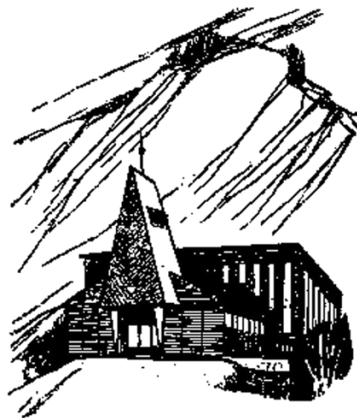
111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,

333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,

555 nepálská studentka, 777 mimořádná sbírka,

888 stavební fond kostela,

999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXXII. ročník, číslo 2/únor 2026

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

